

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416215395
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4416215395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členov senátu: JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, v skrátenej forme „ŽSR“, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, proti žalovanému: I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, zastúpený JUDr. Vierou Šantovou, bytom Rastislavova 152/18, Lužianky, o zaplatenie 3 042,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 21. septembra 2018 č.k. 6Cpr/2/2018-110 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 042,70 eura s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3042,70 eura od 26. 12. 2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň ho zaviazal k náhrade trov konania žalobcovi v plnej výške.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 19. 02. 2015 uzatvoril žalobca so žalovaným pracovnú zmluvu s dohodnutým druhom práce na pozíciu signalista. Do tejto pozície signalista vstupoval žalovaný bez požadovanej odbornej kvalifikácie, nakoľko sa v tejto pracovnej zmluve uvádza: „vo výcviku, získavanie odbornej kvalifikácie - odbornej spôsobilosti pre výkon v pozícii signalista“. V pracovnej zmluve je ďalej uvedený popis tohto výcviku: „teoretická príprava formou internátneho kurzu v G. G., teoretická a praktická príprava na výkonných pracoviskách zamestnávateľa, časť praktická v súlade s rezortným predpisom s tým, že po vykonaní predpísanej odbornej skúšky bude splnomocnený k samostatnému výkonu práce“. V prípade nevykonania predpísanej odbornej skúšky, bolo v pracovnej zmluve dohodnuté skončenie pracovného pomeru so žalovaným zo strany žalobcu z dôvodu nesplnenia predpokladov ustanovených právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce. Žalovaný už v čase uzatvárania pracovnej zmluvy mal vedomosť o tom, že pre výkon uvedenej pracovnej pozície signalistu musí absolvovať odborný výcvik, so zakončením odbornou skúškou. Dňa 16. 03. 2015 uzatvoril žalovaný so žalobcom dohodu o získaní odbornej kvalifikácie pre pracovné zaradenie signalista so záväzkom zotrvať u žalobcu po dobu troch rokov v pracovnom pomere. Napriek dosiahnutému vzdelaniu žalovaného (Dopravná akadémia U., študijný odbor prevádzka a ekonomika dopravy), právny predpis jasne ustanovoval nutnosť získania odbornej kvalifikácie pre riadny výkon pracovnej činnosti žalovaného v pozícii signalista. Získanie kvalifikácie súd prvej inštancie považoval za jej zvýšenie, ktorým sa rozumie štúdium alebo školenie alebo iná forma prípravy k dosiahnutiu požadovaného stupňa vzdelania, ktorým žalovaný mal splniť právnym predpisom ustanovené požiadavky na riadny výkon práce. Žalovaný už pri

podpise pracovnej zmluvy mal vedomosť o forme prípravy pre získanie odbornej kvalifikácie. Na základe pozvánky na internátny kurz absolvoval v dňoch 26. 03. 2015 do 30. 04. 2015 teoretickú prípravu, zakončenú teoretickou skúškou dňa 21. 05. 2015. Žalovaný ďalej nepokračoval v získavaní odbornej kvalifikácie formou praktickej časti a vykonaním odbornej skúšky č. 15P- časť praktická. Sám listom zo dňa 19. 08. 2015 požiadal žalobcu o skončenie pracovného pomeru dohodou dňom 20. 08. 2015, ktorú žiadosť žalobca akceptoval a pracovný pomer k tomuto dňu ukončili. Z kalkulácie nákladov na získanie odbornej kvalifikácie pre pracovné zaradenie signalista vyplýva výška celkových nákladov v sume 3 042,70 eura, ktorá bola fakturovaná žalovanému faktúrou č. 2800024514. Žalovaný odmietol faktúru uhradiť z dôvodu neplatnosti dohody zo dňa 16. 03. 2015 o umožnení získania odbornej kvalifikácie, ktorá nespĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa ustanovenia § 155 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Zákonníka práce.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 4, § 15, § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 18, § 140 ods. 1, ods. 2, § 153, § 154 ods. 1, § 155 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6 Zákonníka práce (zákon číslo 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), § 31 ods. 1, § 32 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona číslo 513/2009 o dráhach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dráhach“), § 1 písm. a/, písm. c/, § 2 ods. 1, ods. 3 Vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky číslo 245/2010 Z.z. o odbornej spôsobilosti, zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti osôb pri prevádzkovaní dráhy a dopravy na dráhe, § 34, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.3. Súd prvej inštancie predmetnú dohodu o zvýšení kvalifikácie vyhodnotil ako platne uzavretú v súlade so zákonným ustanovením a požadovanými náležitosťami v § 155 ods. 1 Zákonníka práce, ktorý pre platnosť dohody o zvýšení kvalifikácie vyžaduje písomnú formu pod následkom neplatnosti. Je nesporné, že táto náležitosť bola splnená a predmetná dohoda o získaní odbornej kvalifikácie bola uzavretá písomne dňa 16. 03. 2015. Žalovaný videl jej neplatnosť v chýbajúcich náležitostiach § 155 ods. 2 písm. a/, b/ Zákonníka práce. Predmetné ustanovenie upravuje, že dohoda musí obsahovať druh kvalifikácie a spôsob jej zvýšenia, o čom mal žalovaný vedomosť jednak z obsahu pracovnej zmluvy a tiež predmetnej dohody. Žalovaný mal tiež vedomosť o študijnom odbore, o odbornej kvalifikácii, ktorú musí získať a ktorá je potrebná a nevyhnutná pre daný výkon pracovnej činnosti na pozícii signalista. Tiež mu bolo zrejmé, kde sa táto odborná kvalifikácia bude absolvovať.

1.4. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že účastníci dohody prejavili skutočnú vôľu a zámer, že žalobca žalovanému umožní získanie odbornej kvalifikácie a žalovaný sa zaviazal zotrvať v pracovnom pomere u žalovaného po dobu troch rokov. V opačnom prípade, pre nedodržanie tohto záväzku (nezískania odbornej skúšky, ukončenia odbornej kvalifikácie a zotrvania v pracovnom pomere), žalovaný si musel byť vedomý povinnosti vrátenia nákladov zvýšenia kvalifikácie žalobcovi pozostávajúcej z nákladov na internátny kurz, nákladov na ubytovanie, stravovanie, nákladov na mzdu, odvody do poisťných fondov, tak ako je to uvedené a špecifikované vyššie. Náklady boli vyčíslené a uplatnené vo výške 3042,70 eura. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi celú sumu, pretože žalovaný si nesplnil svoj záväzok vyplývajúci z dohody ani čiastočne, t.j. zotrvať po úspešnom absolvovaní predpísaných skúšok u žalobcu v pracovnom pomere troch rokov. Žalobca riadne konkretizoval a špecifikoval náklady, ktoré mu vznikli. V predmetnej dohode zo dňa 16. 03. 2015 bolo dostatočne jasne a určite uvedené, že žalovaný v prípade nedodržania svojho záväzku vyplývajúceho z dohody, bude povinný uhradiť náklady žalobcovi vynaložené na získanie odbornej kvalifikácie.

1.5. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) s tým, že žalovaný sa do omeškania dostal dňom 26. 12. 2015, t.j. nasledujúcim dňom po dni splatnosti faktúry.

1.6. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním v zákonnej lehote žalovaný dôvodiac, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. V podanom odvolaní namietal, že v čase zaškoľovania a zaučania pre pracovné zaradenie signalista už bol absolventom Dopravnej akadémie U. v študijnom odbore prevádzka a ekonomika dopravy a držiteľom platného potvrdenia o vykonaní odbornej spôsobilosti pre pracovné zaradenie vedúci posunu, čo je obsahovo náročnejšia odborná skúška ako pre pracovné zaradenie signalista.

2.2. Namietal tiež, že žalobca nie je školou v zmysle právnych predpisov Slovenskej republiky, výchovno-vzdelávacou inštitúciou, čo znamená že nie je oprávnený prehlbovať kvalifikáciu v určitom študijnom odbore, ako to predpokladá ustanovenie § 155 Zákonníka práce. Ak by aj v danom prípade išlo o prehĺbenie kvalifikácie, žalobca, ktorý mal k 05. 05. 2009 viac ako 20 zamestnancov, by mohol so zamestnancom uzatvoriť dohodu podľa § 155 ods. 2 Zákonníka práce pri prehlbovaní kvalifikácie iba ak by predpokladané náklady dosahovali aspoň 3 319,39 eura, čo v danom prípade splnené nebolo. Z tohto dôvodu je toho názoru, že dohoda účastníkov o prehĺbení kvalifikácie je v rozpore so Zákonníkom práce, teda absolútne neplatná a žalobcovi náhrada nákladov nepatrí.

2.3. Namietala ďalej, že v danom prípade výsledným, efektom vzdelávania nemalo byť nadobudnutie vyššieho stupňa vzdelania, ale len získanie kvalifikácie zaškolením a zaučením zamestnanca podľa § 154 ods. 1 Zákonníka práce. Nemohlo ísť ani o prehlbovanie kvalifikácie, keďže žalovaný ešte nezískal odbornú spôsobilosť - kvalifikáciu pre pracovné zaradenie signalista. V tomto prípade išlo o získanie špecifických informácií a vedomostí, využitelných len pri práci u žalobcu, t.j. išlo o získanie kvalifikácie zaškolením a zaučením zamestnanca, ktorý vstupuje bez tejto kvalifikácie do pracovného pomeru. Nemohlo teda ísť o zvýšenie kvalifikácie, výsledkom nemalo byť nadobudnutie vyššieho stupňa vzdelania a nemohlo ísť ani o prehlbovanie kvalifikácie. Poukázal na ustanovenie § 153 Zákonníka práce.

2.4. Žalobcovi náhrada nepatrí ani titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný absolvovaním teoretickej a praktickej prípravy na OS č. 15-T získal majetkový prospech. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný vedel, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené.

2.5. Žalovaný je toho názoru, že v jeho prípade išlo o prehlbovanie kvalifikácie, absolvovanie skúšky odbornej spôsobilosti, hoci na činnosť, ktorá môže byť predmetom výkonu práce zamestnanca za zvyšovanie kvalifikácie nemožno považovať. Dohoda zo dňa 16. 03. 2015 medzi ním a žalobcom nie je upravená v pracovno-právnych predpisoch a takáto zmluva nie je právne prípustná. Zákonník práce nedisponuje právnym základom, ktorý by umožnil uzatvárať iné nepomenované zmluvy v pracovnoprávných vzťahoch a predmetná zmluva nie je v Zákonníku práce upravená. Účastníci teda uzavreli zmluvu, ktorá je v rozpore so zákonom, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Žalovaný teda preukázal, že jeho dlh v čase uznania neexistoval, nakoľko jeho základom bol absolútne neplatný právny úkon. Preto jeho uznanie záväzku nemá právnu relevanciu.

2.6. Poukázal, že kalkulácia nákladov na získanie odbornej kvalifikácie signalistu nie je špecifikovaná, nie je v nej uvedené z čoho konkrétne náklady pozostávajú, nie sú vyčíslené a dokladované.

2.7. Navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného iba uviedol, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, s rozsudkom v celom rozsahu súhlasí. Navrhuje ho potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1 CSP, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci bol žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3 042,70 eura s úrokom z omeškania z titulu účasti na získaní odbornej kvalifikácie a následného nedodržania zmluvných podmienok Dohody uzatvorenej podľa § 155 Zákonníka práce a to nevykonaním praktickej časti odbornej skúšky a nezotrvaním v pracovnom pomere u žalobcu pod dobu najmenej troch rokov.

5.1. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel konštatovaním dôvodnosťou podanej žaloby, platnosťou dohody uzavretej medzi stranami sporu podľa § 155 Zákonníka práce a nesplnením dohodnutých zmluvných podmienok žalovaným.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalovaný, namietajúc rozpor dohody so Zákonníkom práce a teda absolútnu neplatnosť dohody, nevykonanie školenia zariadením na to

zákonom určeným, skutočnosť, že vzhľadom na svoje ukončené vzdelanie nemusel získať odbornú kvalifikáciu, v danom prípade ani o získanie odbornej kvalifikácie nešlo. Namietal tiež vyčíslenú sumu nákladov, ktorú žalobca nedostatočne špecifikoval a nezdokladoval.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.1. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

7. Súd prvej inštancie v danej veci správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia sa vyporiadal so všetkými, žalovaným namietanými dôvodmi tak v priebehu celého konania, ako aj v podanom odvolaní. Odvolací súd pri skúmaní postupu súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady konania, pre ktoré by musel zrušiť napadnuté rozhodnutie. Súd prvej inštancie všetky výsledky vykonaného dokazovania v dostatočnom rozsahu vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 CSP a na daný skutkový stav aplikoval správny právny predpis, ktorý aj správne vyložil. Následne rozsudok v dostatočnej miere, spĺňajúc podmienky ustanovenia § 220 CSP aj odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a reagoval na všetky námietky žalovaného, prednesené počas konania. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, na jeho odôvodnenie ďalej poukazuje.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd iba dodáva, dohoda medzi zamestnávateľom a zamestnancom o umožnení získania odbornej kvalifikácie a o zotrvaní zamestnanca u zamestnávateľa po určitý čas v pracovnom pomere alebo uhradení nákladov spojených so štúdiom má ako dvojstranný právny úkon funkciu stabilizácie kvalifikovaného zamestnanca v pracovnom pomere. Zároveň ustanovuje pracovné podmienky a ich prispôsobenie nárokom zvyšovania kvalifikácie, pričom pri prehĺbovaní kvalifikácie sa môže dohoda analogicky uzavrieť pri predpokladaných nákladoch vo výške aspoň 1700 eur. V prípade prehĺbenia kvalifikácie ide iba o zdokonalenie výkonu už dohodnutej práce formou získania špecifických vedomostí alebo zručností na základe už nadobudnutého stupňa vzdelania absolvovaním napríklad špecializovaných kurzov bez toho, aby sa stupeň nadobudnutého vzdelania menil. Prehĺbením kvalifikácie sa rozumie aj jej udržiavanie alebo obnovovanie, v žiadnom prípade však toto kritérium nemožno paušalizovať, či vnímať ho v absolútnej polohe. V aplikačnej praxi je potrebné jednotlivé situácie posudzovať individuálne, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu druhu práce a podľa predpokladov alebo požiadaviek ustanovených právnym predpisom.

8.1. V danom prípade odvolateľ namieta, že on na výkon funkcie signalistu nemusel absolvovať získanie odbornej kvalifikácie, nakoľko, vzhľadom na ukončené vzdelanie, túto kvalifikáciu už mal. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku touto námietkou žalovaného zaoberal a skonštatoval, že vzhľadom na vnútorný predpis zamestnávateľa o odbornej spôsobilosti na ŽSR kapitoly II, bodu 9/, označenej ako podmienky pre zaradenie zamestnancov do pracovnej činnosti vyplýva, že podmienkou na zaradenie zamestnanca na samostatný výkon pracovnej činnosti je úspešné vykonanie celej skúšky, t.j. všetkých jej okruhov a častí. Žalovaný už pri uzatváraní pracovnej zmluvy dňa 19. 02. 2015 si musel byť vedomý toho, že musí absolvovať teoretickú a praktickú prípravu, zakončenú odbornou skúškou, nakoľko táto skutočnosť vyplýva priamo z pracovnej zmluvy, a to z bodu 1/. Zároveň z tohto bodu vyplýva aj následok, sankcia, za nevykonanie predpísanej odbornej skúšky, v podobe ukončenia pracovného pomeru. Následne bola so žalovaným dňa 16. 03. 2015 uzavretá Dohoda podľa § 155 Zákonníka práce na získanie odbornej kvalifikácie pre pracovné zaradenie signalistu, spojenú so záväzkom zamestnanca zotrvať po dohodnutú dobu v pracovnom pomere a v dohodnutom pracovnom zaradení.

8.2. Súd prvej inštancie, keďže nárok žalobcu vychádza priamo z tejto dohody, podrobil dohodu prieskumnej činnosti a dospel k záveru o jej platnosti. Odvolací súd sa s týmto záverom v plnom rozsahu stotožnil, nakoľko zmluva obsahuje všetky podstatné kogentné náležitosti, uvedené v ustanovení § 155 ods. 2 Zákonníka práce, vyplývajú z nej práva a povinnosti oboch zmluvných strán, ktoré sú pre nich záväzné. Žalobca si svoj záväzok, plynúci z tejto dohody, a to umožniť zamestnancovi získať odbornú kvalifikáciu pre pracovné zaradenie signalista, splnil. Táto skutočnosť stranami sporu rozporovaná nebola. Naopak žalovaný, ktorému z bodu 2/ tejto dohody vyplýval záväzok - ukončiť absolvovanie praktickej a teoretickej prípravy záverečnými skúškami a zotrvať u ŽSR v pracovnom pomere po dobu troch rokov, nespĺnil. V prvom rade nespĺnil svoju povinnosť zúčastniť sa praktickej záverečnej skúšky pre výkon práce signalistu, na základe čoho sám požiadal o skončenie pracovného pomeru. Za tejto situácie je potom potrebné konštatovať nespĺnenie zmluvných povinností zo strany žalovaného a existenciu nároku žalobcu na úhradu nákladov spojených s odbornou prípravou žalovaného. Odvolací súd sa preto s rozsudkom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil, na základe čoho ho podľa § 387 CSP potvrdil ako vecne správny.

9. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 387 ods. 3 CSP povinný vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v podanom odvolaní.

9.1. Žalovaný v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci dôvodiac neplatnosťou predmetnej dohody.

9.1.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie správne vec právne posúdil, správne vyhodnotil zistené skutkové závery a na tieto aj správne aplikoval príslušné právne predpisy. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o platnosti dohody podľa § 155 Zákonníka práce, na tieto závery ďalej iba poukazuje. Dodáva, že ustanovenie § 155 Zákonníka práce umožnilo žalobcovi a žalovanému uzavrieť takúto dohodu, dohoda obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa ods. 2 tohto ustanovenia, preto zmluvné dojednania, na ktorých sa strany dohody dohodli, boli platne uzavreté a vyplývajú z nich práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré zmluvné strany boli povinné splniť. Predmetná dohoda je dohodou podľa tohto ustanovenia, spĺňajúc všetky zákonom stanovené náležitosti, je platne uzavretou. Námietka žalovaného, že predmetná dohoda nemôže byť dohodou podľa tohto ustanovenia, je účelová a neopodstatnená. Žalobca uzavrel so žalovaným dohodu o získaní odbornej kvalifikácie, ktorú pre výkon daného druhu práce určoval vnútorný predpis žalobcu. Z tohto dôvodu preto je možné hovoriť o získaní odbornej kvalifikácie, teda o zvýšení kvalifikácie podľa citovaného ustanovenia Zákonníka práce. Žalovaný predmetnú dohodu podpísal, čo je nepochybným dôkazom o tom, že si bol vedomý obsahu tohto právneho úkonu. Žalobca svoju povinnosť - umožniť žalovanému získať odbornú kvalifikáciu splnil, naopak žalovaný, svoju povinnosť - absolvovať teoretickú a praktickú prípravu so záverečnými skúškami, nespĺnil. Z týchto dôvodov odvolací súd námietku žalovaného o neplatnosti dohody, ako aj o nesprávnom právnom posúdení súdom prvej inštancie, vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

9.2. Taktiež ako účelovú vyhodnotil námietku žalovaného, že žiadnu odbornú prípravu a skúšku nemusel, vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie, absolvovať. Táto námietka je vyvrátená predpisom o odbornej spôsobilosti na ŽSR, ako aj pracovnou zmluvou, v ktorej sa k absolvovaniu takejto prípravy zaviazal. Za situácie, že žalovaný sa uchádzal u žalobcu o miesto signalistu, uzavrel s ním pracovnú zmluvu na toto dohodnuté miesto, musel si byť vedomý absolvovania odborného vzdelania, prípravy so zakončením záverečnou skúškou. Jeho námietka, že túto prípravu a prehĺbenie kvalifikácie nemusel absolvovať, je preto iba jeho subjektívnym posúdením, nakoľko vnútorná právna norma žalobcu absolvovanie odbornej prípravy so záverečnou skúškou vyžaduje pre samostatnú funkciu signalistu bez ohľadu na to, aké vzdelania zamestnanec dosiahol.

9.3. K námietke žalovaného, že žalobca nie je školou v zmysle právnych predpisov Slovenskej republiky a nie je oprávnený na prehĺbovanie kvalifikácie v určitom študijnom odbore, odvolací súd iba poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie, v ktorom konštatoval, že Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky dňa 24. 06. 2013 poverilo Železnice Slovenskej republiky H., odštepny závod železnice Slovenskej republiky - Ústredný inštitút vzdelávania a psychológie vzdelávaním a overovaním odbornej spôsobilosti zamestnancov prevádzkovateľov dráh a

dráhových podnikov s platnosťou od 01. 06. 2013 do 31. 08. 2016. Námiетка odvolateľa v tomto smere je preto iba účelová a neopodstatnená.

9.4. Odvolaciemu súdu nebola jasná námiетка odvolateľa, smerujúca k tomu, že žalobcovi nevznikol nárok titulom bezdôvodného obohatenia, keďže nepreukázal, že absolvovaním teoretickej a praktickej prípravy získal majetkový prospech. Žalobca nikdy netvrdil a nikdy nárok nevyvodzoval z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu. Z dôvodu neurčitosti tejto námiетки, odvolací súd ju vyhodnotil ako neopodstatnenú.

9.5. Ďalej namieta, že v danom prípade išlo o prehlbovanie kvalifikácie, absolvovanie skúšky odbornej spôsobilosť, čo nemožno považovať za zvyšovanie kvalifikácie. Takýto postup by bol možný podľa § 155 ods. 2 Zákonníka práce iba v prípade dosiahnutia tam uvedenej sumy, čo splnené, podľa odvolateľa, nebolo, keďže v danom prípade náklady dosiahli iba sumu 3 042,70 eura a nie sumu 3 319,39 eura.

9.5.1. K tejto námiettek odvolací súd poukazuje tak na zdôvodnenie napadnutého rozsudku, ako aj na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu a iba poukazuje na skutočné znenie ustanovenia § 155 Zákonníka práce, účinného v čase uzavretia predmetnej dohody (16. 03. 2015), keď podľa ods. 5/ tohto ustanovenia zamestnávateľ mohol so zamestnancom uzavrieť dohodu podľa odseku 2/ aj pri prehlbovaní kvalifikácie, ak predpokladané náklady dosahujú aspoň 1 700 eur. Odvolaciemu súdu nebolo jasné tvrdenie žalovaného o nemožnosti uzavretia tejto dohody z dôvodu nedosiahnutia sumy nákladov 3 319,39 eura, keď predmetné ustanovenie hovorí o sume 1 700 eur. Námietku odvolateľa preto vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

9.6. K námiettek odvolateľa, že predmetná dohoda nemá oporu v ustanoveniach Zákonníka práce, odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené odôvodnenie tohto rozsudku a tiež rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa touto námietkou v plnom rozsahu zaoberal. Vyhodnotil ju preto ako účelovú a neopodstatnenú.

9.7. Námietku odvolateľa, že kalkulácia nákladov na získanie odbornej kvalifikácie, ktorú predložil žalobca nie je špecifikovaná, vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú. V tejto súvislosti iba poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie, ktorý v bode 8/ napadnutého rozsudku tieto náklady presne, jasne a určite špecifikoval a konkretizoval na základe špecifikácie žalobcu.

10. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd, majúci za preukázané, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom, správne aplikoval v danej veci právne normy a správne vyhodnotil vykonané dôkazy, nemal dôvod na zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie tak, ako to požadoval žalovaný v podanom odvolaní. Naopak, dospel k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a preto podľa § 387 ods. 1 CSP tento potvrdil.

13. V danej veci si žalobca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd rozhodol, že žalobca, ako úspešná strana sporu, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške rozhodne vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).